

I E

În numele Legii

în septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curtii de Apel Chișinău

vând în componența sa:

reședințele sedinței

judecători

refier

u participarea:

procurorului

vocatul inculpatului (XXXXXXX)

translatorului

Au examinat în sedință deschisă în ordine de apel, apelul procurorului din procuratura nr. nul Dubăsari, XXXXXXXXX declarat împotriva sentinței Judecătoriei Dubăsari din 30 decembrie 2015, în cauza penală întru acuzarea lui :

Xxxxxxx Xxxxxxx, născut la xxxxxxxx, originar și domiciliat xxxxxxxx, rus de naționalitate, cu studii superioare, angajat în cîmpul muncii, în cadrul xxxxxx, căsătorit, anterior nejudecat, fără antecedente penale, supus militar, cetățean al RM, fără antecedente penale, cod numeric personal xxxxxxxx, în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 327 alin. 2 lit. c) din Codul penal al RM.

Pricina s-a aflat pe rolul:

- primei instanțe de la 25 martie 2015 până la 30 decembrie 2015.
- Instanței de apel din 08 februarie 2016 până la 29 februarie 2016.
- Instanței de recurs din 17 mai 2016 până la 01 noiembrie 2016.
- Instanței de apel din 06 decembrie 2016 până la 15 septembrie 2017.

Procedura de citare a fost respectată.

Procurorul Vitalie Călugăreanu a susținut apelul declarat de procuror din procuratura Dubăsari, XXXXXXXXX, solicitând admiterea lui în temeiul și motivul invocat.

Părțile vătămate Xxxxxxx și Xxxxxxx au susținut apelul declarat de procuror, solicitând admiterea lui în temeiul și motivul prezentat.

Avocatul XXXXXXXXX cu inculpatul Xxxxxxx, nu au susținut apelul declarat, solicitând a fi respins ca nefondat.

Audiind participanții la proces, verificând probele prezentate prin prisma argumentelor apelului, instanța de apel,

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Dubăsari din 30 decembrie 2015 inculpatul Xxxxxxx a fost achitat de învinuirea în baza art. 327 alin. (2), lit. b din Cod Penal al RM, din lipsă în acțiunile lui a semnelor componenței de infracțiune.

Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut, că, Xxxxxxx, de către organul de urmărire penală a fost învinuit, potrivit rechizitorului, de faptul că: deținând în baza ordinului nr. xxxxxxxx, funcția de șef al Secției poliție criminală al PR Dubăsari, adică fiind persoană publică, a comis infracțiunea de abuz de serviciu, în următoarele circumstanțe: La 28 februarie 2008, șeful Secției poliție criminală al CPR Dubăsari Xxxxxxx Xxxxxxx, acționând în interes personal, l-a determinat pe Xxxxxxx, care la acel moment exercita funcția de executor judecătoresc al Biroului de Executare Dubăsari, să falsifice scrisoarea nr. 556 din 28.02.2008, adresată organului Cadastral Teritorial Dubăsari, filială I.S. „Cadastru”, prin care s-a dispus ilegal anularea sechestrului aplicat la 22.05.2007 în baza cheierii executorului judecătoresc nr. 1234 și respectiv la 18.06.2007 în baza încheierii executorului judecătoresc nr. 1597 asupra bunurilor iobile cu numerele cadastrale: Xxxxxxx, ce aparțineau debitorului Xxxxxxx în conformitate cu încheierea din 10.05.2007, emisă de către judecătoria Dubăsari în cadrul dosarului civil nr. 2-78/07, fapt ce a determinat înstrâinarea ulterioară a bunurilor sechestrare de către debitor, imposibilitatea executării documentului executoriu nr. 2-4/08 din 29.12.2008, prin ce a cauzat părților vătămate Xxxxxxx și Xxxxxxx, ce reau la acel moment calitatea de creditori în cadrul cauzei civile vizate. În care a fost dispus aplicarea sechestrului, un prejudiciu material în valoare de 10195 dolari USD.

Împotriva sentinței Judecătoriei Dubăsari din 30 decembrie 2015 a declarat apel procurorul în Procuratura Dubăsari, XXXXXXXXX prin care a solicitat admiterea apelului, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Xxxxxxx Xxxxxxx să fie condamnat în baza art. 327 alin.(2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită o amendă în mărime de 2000 unități conventionale (echivalentul a 40,00 lei), cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept și de a exercita activitatea de polițist pe un termen de 10 ani.

În motivarea cerințelor sale, procurorul apelant a invocat următoarele aspecte:

- Judecătorul în argumentarea sentinței a interpretat eronat probele organului de urmărire penală, iar cauza penală a fost pornită pe faptul că în urma audierii procurorului rezultată din audierea învinuitului Xxxxxxx care a declarat exact cine l-a influențat pentru ridicarea sechestrului, dicând direct la inculpatul Xxxxxxx, care la fel l-a asigurat că, nu va avea probleme deoarece deține funcția de șef al Poliției Criminelă și mează să fie numit vice – comisar al Inspectoratului de Poliție. La rândul său instanța a denaturat acest aspect, în aspectul că, a fost cea ce a indicat la faptul că nu a obținut careva beneficii materiale din rugămintea lui Xxxxxxx, deoarece este considerat prieten;

- Instanța de judecată a tratat în favoarea inculpatului Xxxxxxx inclusiv, data și ora săvârșirii infracțiunii, acest fapt la fel fiind stabilit și din declarațiile martorului Xxxxxxx care a spus că a eliberat certificatul de scoatere a sechestrului asupra bunului imobil în ziua îberării acestuia, adică 28 februarie 2008. Mai mult, nici unul dintre martori apărării nu a declarat cu certitudine data când au plecat la M.A.I.

împreuna cu XXXXXXXX pentru prezentarea și numirea în funcția de vice-comisar al IP Dubăsari, iar declarațiile făcute de catre XXXXXXXX contravin cu cele ale lui XXXXXXXX, deoarece XXXXXXXX a declarat că nu ține minte dacă au trecut dimineața pe la IP Dubăsari, iar XXXXXXXX declarat că era după serviciu și au plecat de la IP Dubăsari aproximativ de la ora 0810- 0815. Declarațiile martorilor apărării urmează a fi apreciate critic, deoarece aceștia au fost și sunt în prezent colegi de serviciu a inculpatului care activează în IGP, fapt ce determină poziție iertinitoare față de inculpat;

- Instanța de judecată nu a apreciat faptul că, XXXXXXXX la 12 martie 2015, a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Dubăsari, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 251 și art. 361 alin.(2) cod penal, pentru faptul că a folosit scrisoarea nr.556 din 28.02.2008, emisă de către executorul judecătoresc XXXXXXXX. Ultimul, de asemenea a fost urmărit penal în cadrul dosarului penal nr.2013130204, de învinuirea săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(I) Cod penal, care a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție - otiv de nereabilitare. Acesta a fost urmărit penal pentru faptul că fiind determinat de XXXXXXXX, a falsificat scrisoare nr.556 din 3.02.2008. Ambele hotărâri la cauzele indicate mai sus sunt definitive și nu se conciliază cu sentința din 30.12.2015 de achitare a lui XXXXXXXX;

- Organul de urmărire penală, a stabilit totă schema infracțională și a identificat toate persoanele care au participat la săvârșirea infracțiunii: - XXXXXXXX; - XXXXXXXX și - XXXXXXXX. Toți cu excepția lui XXXXXXXX au purtat răspundere penală pentru faptele incriminate, și astfel victimele XXXXXXXX și XXXXXXXX de dreptul a înainta acțiuni în vederea recuperării prejudiciului material substanțial în sumă de 0195 dolari SUA;

- Instanța de judecată, a neglijat scopul pedepsei penale, care nu este altceva decât apărarea societății de atentate infracționale, prevenirea împotriva noii infracțiuni, restabilirea ordinii de drept și a echității în societate, iar lăsarea fără pedeapsă a unei persoane care nestingherit își desfășoară activitatea în continuare în organele afacerilor interne, încurajează abuzurile de putere și serviciu de către persoanele publice.

Potrivit alin. 1 pct. (1) al art.401 și alin. 1 al art. 402 din Codul de procedură penală al RM, poate declara apel procurorul, în ea ce privește latura penală și civilă, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Actele cauzei atestă faptul că, prima instanță judecătoria Dubăsari a pronunțat sentința la data de 30 decembrie 2015 fiind înmânată participanților la proces f.d. 174, vol. II.

Acuzatorul de stat în procuratura Dubăsari, XXXXXXXXX, a depus apelul împotriva sentinței din 30 decembrie 2015, la data de 14 iunie 2016, ori în a 15-a zi de la pronunțarea sentinței f.d. 178-180, vol. II, cu respectarea prescripțiilor alin. 1 al art. 402 din Cod de procedură penală al RM.

Instanța de apel procedând la examinarea pricinii în ordine de apel, consideră oportun de a trece istoricul examinării pricinii.

Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 februarie 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat de procurorul în Procuratura Dubăsari, XXXXXXXXX, menținută sentința fără modificări.

Prin Decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 noiembrie 2016 s-a admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții și Apel Chișinău, Constantin Miron, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 februarie 2016 și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Procedura citării legale a fost executată.

În ședința instanței de apel procurorul Vitalie Călugăreanu a susținut apelul declarat de procurorul din procuratura Dubăsari, XXXXXXXX, solicitând admiterea lui în temeiul și motivul invocat.

Părțile vătămate XXXXXXXX și XXXXXXXX în ședința instanței de apel au susținut apelul declarat de procuror, solicitând admiterea lui în meiu și motivul prezentat.

Avocatul XXXXXXXXX cu inculpatul XXXXXXXX, în ședința instanței de apel nu au susținut apelul declarat, solicitând a fi respins ca nefondat.

Audiind participanții la proces, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, și răspunsul probatorul prezentat, alegătorii participanților la proces, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a limita din alte motive apelul declarat de procurorul în Procuratura Dubăsari, XXXXXXXXX, a casa sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 49 al. (2) Cod de procedură penală și a pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care XXXXXXXX, vinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. 2 lit. c) Cod Penal al Republicii Moldova, să fie achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei incriminate.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în ceea ce privește latura penală și civilă, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorescă privind infracțiunile pentru a căror săvârșirea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.*

Potrivit art. 409 al. (2) Cod de procedură penală (1) Instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care 1-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. (2) În limitele prevederilor rătățate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăuăta situația apelantului.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examineate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi rezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examineate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 2 Cod de procedură penală, (1) Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din rămătoarele decizii: 1) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

La pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit că, circumstanțele de fapt și de drept demonstrează necesitatea achitării lui XXXXXXXX de sub învinuirea înaintată în baza art. 327 alin. 2 lit. c) Cod penal al Republicii Moldova, deoarece nu s-a constatat existența ptei incriminate.

Împrejurările ce determină necesitatea achitării lui XXXXXXXX au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și cărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a uns corect și în mod justificat la concluzia că, inculpatul XXXXXXXX urmează a fi achitat, însă a indicat incorrect temeiul din lipsă în acțiunile i-a semnelor compoñentei de infracțiune, deoarece inculpatul XXXXXXXX urmează a fi achitat, pe motiv că, nu s-a constatat existența faptei incriminate.

Instanța de apel stabilește că, XXXXXXXX a fost învinuit de către organul de urmărire penală în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 în 2 lit. c) Cod penal al Republicii Moldova după indicii calificativi: *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de urgență sau interes național actului soldat cu urmări greave, ruini, lozova, duraturilor și intereselor corporativelor de la locația persoanei*.

rviciu, în interesul persoanei, acțiunii soldătie cu urmări grave, prin rezarea urezurilor și intereselor ocrute de lege ale persoanelor fizice.

Fiind audiat în instanța de apel inculpatul XXXXXXXX a declarat că, nu recunoaște vina, susține pe deplin declarațiile date anterior, însă la pornirea dosarului penal cu martorul XXXXXXXX a răspuns la confruntare și la urmărire penală.

În ședința instanței de fond inculpatul XXXXXXXX vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut folosindu-se de dreptul de a nu da declarații.

Procurorul în calitate de apelant și acuzator de stat, în susținerea apelului argumentează în instanța de apel învinuirea inculpatului XXXXXXXX în baza art. 327 al. (2) lit. c) Cod penal prin următoarele probe:

- **Declarațiile părții vătămate XXXXXXXX date în ședință judiciară/declarații verificate în instanța de apel/ prin care a declarat că, pe XXXXXXXX nu-1 cunoaște și rude nu sănătate. Anterior s-a adresat la Judecătoria Dubăsari cu o acțiune cu privire la repararea prejudiciului cauzat de către XXXXXXXX. A fost primită hotărâre de către Judecătoria Dubăsari pe acest caz, apoi de Curtea de Apel Chișinău, apoi de Curtea Supremă de Justiție. Prin hotărârea data a fost pus sechestrul pe bunurile imobile ale lui XXXXXXXX, care constau din 4 loturi de pământ, care nu avea nicio avere acesta nu avea. După intrarea în vigoare a hotărârii Curții Supreme de Justiție, când s-a adresat la executor, aflat că sechestrul a fost anulat. Când au început să se clarifice cu executorul judecătoresc, în privința căruia a fost pornită urmărire penală, atunci aflat că executorul judecătoresc a scos sechestrul de pe bunuri la rugămintea lui XXXXXXXX, pe care până atunci nu 1-a văzut și nu-1 cunoaște. Potrivit hotărârii judecătorescă, prejudiciul material pe cauza civilă a fost constatat în sumă de 8536 dolari SUA, dar hotărârea stării nu a fost executată în prezent și nici nu poate fi executată, deoarece a fost scos sechestrul de pe bunuri. Când XXXXXXXX a fost știat în instanță de judecată pe dosarul cu XXXXXXXX, el a asistat și XXXXXXXX a declarat că a scos sechestrul la rugămintea lui XXXXXXXX și teritorial, în mai multe discuții cu XXXXXXXX, ultimul a spus de mai multe ori că anume așa și s-a întâmplat. Cunoaște că XXXXXXXX și XXXXXXXX, potrivit spuselor lor, sunt vecini, locuiesc pe o stradă și sunt în relație de prietenie. După părerea lui, vinovetă de neexecutarea hotărârii judecătorescă sunt XXXXXXXX și XXXXXXXX. La întrebările adresate a mai concretizat că, aflat că a fost scos sechestrul de la XXXXXXXX, însă nu a fost martor la rugămintea formulată de către XXXXXXXX lui XXXXXXXX. Valoarea bunurilor puse sub sechestrul nu se operează integral prejudiciul care a fost apreciat de instanță de judecată, nu poate spune care era valoarea terenurilor, dar era una mică. Considere că din vina lui XXXXXXXX și XXXXXXXX nu a fost executată hotărârea. Dacă XXXXXXXX ar fi refuzat solicitarea lui XXXXXXXX, atunci ar fi fost prejudicat cu o sumă mai mică. Ulterior el nu a cerut anularea contractului de înstrăinare a terenului ca urmare a ridicării sechestrului, însă după judecarea cauzei lui XXXXXXXX și XXXXXXXX, va înainta acțiune civilă pentru repararea prejudiciului cauzat prin căzuinile persoanelor care se fac vinovate. Aflat despre ridicarea sechestrului de la executorul judecătoresc aproximativ prin anul 2012, când a mers la Cadastru. Nu a cerut declararea nulității ridicării sechestrului și nu a formulat acțiune civilă către XXXXXXXX. Pe XXXXXXXX i-1 cunoaște de vreo 10 ani prin intermediul lui XXXXXXXX și sunt în relație normale. E1 cu XXXXXXXX s-au întâlnit cu XXXXXXXX de mai multe ori. În anul întâlnirilor XXXXXXXX nu a pomenit de XXXXXXXX, dar a spus că are posibilitate să hotărască singur întrebări sau că va găsi soluții de a stări întrebările. Despre aceasta el a spus până la înstrăinarea terenurilor, dar numele XXXXXXXX nu 1-a pomenit;**

În ședința instanței de apel, partea vătămată XXXXXXXX fiind audiat, a susținut declarațiile date anterior. A susținut apelul declarat de acuzatorul de stat, solicitând admiterea acestuia din motivele invocate. Cu executorul judecătoresc când a plecat și i-a arătat că a greșit, acesta i-a comunicat că a făcut la indicația lui XXXXXXXX.

- **Declarațiile părții vătămate XXXXXXXX date în ședință judiciară/declarații verificate în instanța de apel/ prin care a declarat că, nu-1 cunoaște pe XXXXXXXX, nu sunt rude cu acesta. Cu XXXXXXXX se cunoaște o perioadă de mai mult de 10 ani, acesta venind la el la serviciu, rău în relație bune, normale. Permanent XXXXXXXX împrumuta de la dânsul bani, la început împrumuta sume mici și le restituia repede. XXXXXXXX a căpătat încrederea lui. Apoi acesta i-a arătat avereia lui, avea casă în sat. Părăta, în anul 2012, Dubăsari, unde locuia cu soția sa, avea apartament în oraș Chișinău și autocamioane cu remorcă de 10 tone. Dorind să cumpere o remorcă de 20 tone, XXXXXXXX a cerut bani de la insulă. E1 nu avea atunci bani și a cerut bani de la XXXXXXXX pentru XXXXXXXX. O parte din suma împrumutată XXXXXXXX i-a restituit, iar restul a refuzat să-i restituie pe motiv că, i-a decedat fricatorul și nu avea bani. E1 cu XXXXXXXX i-au oferit un termen de 2 ani lui XXXXXXXX pentru a întoarce banii, dar deoarece acesta refuza, s-a adresat în judecată cu acțiune împotriva lui. Judecata a durat 2 ani și în acest timp XXXXXXXX a înstrăinat toată avereia lui, cu excepția loturilor de pământ. Tot ceea ce a declarat XXXXXXXX este adevărat și el este de acord. Iai adăugă că, la o ședință de judecată XXXXXXXX a spus că nu știe cine este XXXXXXXX și unde lucrează, dar la o ședință următoare a declarat că este vecin cu XXXXXXXX, se cunosc, trăiesc pe aceeași stradă, E1 personal despre XXXXXXXX nu a cunoscut nimic până la ședința judecătorească, toate pretențiile ei le au către XXXXXXXX și din motiv că de la XXXXXXXX ei nu au ce lăsa, au cerut de la executorul XXXXXXXX, dar acesta a dat vina pe XXXXXXXX. La întrebările adresate a mai concretizat că, cererea din 24.09.2014 (f.d.152, Vol.I) a fost întocmită și înmată de dânsul. Suma de 2 900 dolari SUA nu a fost restituită de XXXXXXXX și ei cer deja restituirea de la executorul judecătoresc XXXXXXXX, căci nu mai au ce încasa de la XXXXXXXX, iar XXXXXXXX a dat vina pe XXXXXXXX. Din contul lui XXXXXXXX ei solicită restituirea unui costul terenurilor, dar nu toată suma datorată de XXXXXXXX. La moment nu cunoaște unde sunt loturile de teren a lui XXXXXXXX. Nu cunoaște personal unde locuiește XXXXXXXX, unde este casa lui, dar a fost de mai multe ori la XXXXXXXX și din spusele ultimului cunoaște că intrevecini cu XXXXXXXX XXXXXXXX;**

În ședința instanței de apel, partea vătămată XXXXXXXX fiind audiat, a susținut declarațiile date anterior, solicitând admiterea apelului procurorului din motivele invocate. Este de părere că este o schemă. La întrebarea instanței XXXXXXXX a răspuns că a lucrat asta la indicația lui XXXXXXXX XXXXXXXX.

- **Declarațiile martorului XXXXXXXX date în ședință judiciară/declarații verificate în instanța de apel/ prin care a declarat că, apropiat de la Organul Cadastral în perioada 2008-2009, activa ca executor judiciar și la dânsul în procedură se afla dosarul de executare în privința lui XXXXXXXX, și nu ține minte cu certitudine care era esența lui. A aplicat sechestrul pe bunuri, scrisoarea a trimis-o la cadastru. De el s-a apropiat XXXXXXXX XXXXXXXX și 1-a rugat, dacă poate, să retragă sechestrul aplicat lui XXXXXXXX. A întocmit o scrisoare de însoțire de mînă, pe care a înregistrat-o cu alt număr de înregistrare în registrul, și i-a înmânat-o lui XXXXXXXX. Concretizează, că scrisoarea era adresată organului Cadastral cu privire la scoaterea sechestrului. I-a promis lui XXXXXXXX că în acea zi el scoate sechestrul, iar a doua zi iarăși va aînălța scrisoarea către Organul Cadastral privind aplicarea sechestrului. Însă a uitat a doua zi să facă acest lucru. Deja fiind la pensie, aflat în scrisoarea privind retragerea sechestrului încă este la Organul Cadastral. XXXXXXXX nu i-a explicat pentru ce trebuie scos sechestrul, doar a întrebat dacă poate să-l scoată. Nici termenul de scoatere nu a întrebat. Nu a făcut aceasta pentru o remunerare, pur și simplu ca să-1 ținteze pe XXXXXXXX, care la acel moment era vice-comisar. Nu s-a gândit la careva consecințe, a făcut-o fiindcă era încrezut că XXXXXXXX nu ținea careva bunuri. Nu 1-a întrebat pe XXXXXXXX dacă va avea careva probleme. Nu a fost sanctionat pentru actul de falsificare. La întrebările adresate a mai concretizat că nu se cunoaște cu exactitate XXXXXXXX, dar știe de cine e vorba. Prima dată 1-a văzut la ședința de judecată, tot atunci aflat că el a cumpărat de la XXXXXXXX 6 ari de teren. Dacă XXXXXXXX XXXXXXXX nu era polițist la acel moment, posibil să nu ar fi îndeplinit rugămintea acestuia. Susține cele declarate în cadrul confruntării din 25 noiembrie 2014. Susține cele declarate în timpul confruntării, și anume că rugămintea lui XXXXXXXX a fost receptionată de el ca de la un prieten, nu ca de la un polițist sau vecin. A fost rugat să XXXXXXXX în ziua care fișurează în demersul de retragere. Nu poate să spune cu precizie la ce oră a scris demersul, dar din câte ține minte**

a prima jumătate a zilei, adică undeva între 08:00-12:00. Regimul de lucru era de la 08:00 până la 17:00. Avea pauză de masă de la 12:00 înă la 13:00. Rugămintea de a retrage sechestrul de la XXXXXXXX a fost anume în acea zi în care a fost emisă scrisoarea. Confirmă că după dința din vara anului 2014, în cauza penală a lui XXXXXXXX, la întrebarea adresată de XXXXXXXX de ce anume la acesta arată că 1-a rugat să scoată sechestrul, i-a răspuns cu fraza „cine altcineva putea să mă roage dacă nu tu care ești vecin cu XXXXXXXX”. La urmărirea penală știa că când a emis actul, deoarece i-au fost prezentate actele de către procuror. Anterior erau cazuri când XXXXXXXX îl aducea lui chitanțele de ată a amenziilor lui XXXXXXXX pentru încălcarea regulilor circulației rutiere, dar cine efectiv le plătea nu știe. Nu ține minte de câte ori a venit XXXXXXXX cu chitanțe din partea lui XXXXXXXX. Nu era în sediul procuraturii când a fost invitat XXXXXXXX în legătură cu falsificarea spectivă. În privința lui a fost intentată o cauză penală care a fost încetată aproximativ în vara anului 2014, din căte ține minte din motivul îpirării termenului de prescripție. Scrisoarea i-a transmis-o lui XXXXXXXX în fața sediului executorului judecătoresc. XXXXXXXX era afară, ma în fața sediului executorului, fiind singur. Se consideră că, fiind prieten cu XXXXXXXX. Chitanțele prezentate de către XXXXXXXX le imdea în calitate de executor. Nu are careva documente confirmătoare că, a primit chitanțele de la XXXXXXXX. Nu cunoaște cum o cheamă soția lui XXXXXXXX și nici căți copii are. Nu a fost niciodată la XXXXXXXX acasă. Nu a fost niciodată cu XXXXXXXX la restaurant sau bar. U ține minte dacă a fost vreodată cu XXXXXXXX într-o companie de patru-cinci persoane. Se vedea deseoar pe drum spre serviciu și se întâlneau, la primărie se întâlneau, dar nu s-au întâlnit niciodată tet-a-tet. Concretizează că nu erau prieteni cu XXXXXXXX, ci mai degrabă erau relații pur profesionale. După anul 2008 careva conflicte cu XXXXXXXX nu a avut. A făcut ceea ce a făcut fiindcă XXXXXXXX 1-a rugat, dar nu i-a dat de înțeles că trebuie să facă. Fiind audiat suplimentar pe 21 decembrie 2015 martorul XXXXXXXX a declarat că din căte ține minte a îst rugat de către XXXXXXXX. El în ziua în care a fost întocmită scrisoarea către Oficiul Cadastral. XXXXXXXX s-a prezentat la oficiul executorului judecătoresc undeva între orele 08:00 - 09:00.

De asemenea, acuzarea a indicat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate se dovedește și prin următoarele robe scrise:

- **titlurile executorii nr.2-4/08 emise la 29.12.2008 de către Judecătoria Dubăsari** privind încasarea de la XXXXXXXX în beneficiul lui XXXXXXXX și a lui XXXXXXXX a sumelor (vol. I, f.d.3-4);
- **scrisoarea de informare nr.01-03/2490 din 07.04.2011** a I.S. „Cadastru” (Vol. I, f.d.6); - scrisoarea executorului judecătoresc XXXXXXXX nr.556 din 28.02.2008, adresată OCT Dubăsari, filială I.S. „Cadastru” (Vol. I, f.d.7);
- **raportul de expertiză nr.3376 din 27.06.2013**, efectuat în cadrul cauzei penale nr. 2013130066 (vol. I, f.d.12-14);
- **ordonanța de pornire a urmăririi penale nr. 2013130204** (vol. I, f.d.15); - ordonanța de pornire a urmăririi penale nr.2013130066 (vol. I, f.d.17);
- **ordonanța de punere sub învinuire a cet. XXXXXXXX Dumitru**, privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(I) Cod penal nă în cadrul cauzei penale nr.2013130204 (Vol. I, f.d.18);
- **procesul-verbal de audiere a învinuitului XXXXXXXX Dumitru** din 06.03.2014, în cadrul cauzei penale nr.2013130204(Vol. I, 1.20);
- **ordonanța de încetare a urmăririi penale în privința lui XXXXXXXX Dumitru** din 31.03.2014, emisă pe cauza penală nr. 2013130204(Vol. I, f.d.34);
- **ordonanța de pornire a urmăririi penale nr.2013130109**(Vol. I, f.d.35);
- **rechizitoriul la cauza penală nr.2013130066** privind învinuirea lui XXXXXXXX de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.361 alin.), lit. b), d) și 251 Cod penal, vol. I, f.d.36-41;
- **încheierea nr.2-78/07 din 10.05.2007**, privind aplicarea sechestrului pe patrimoniul și sursele bănești a lui XXXXXXXX, expediată către scrisorii Judecătoriei Dubăsari nr.5384/093 din 26.09.2014, vol. I, f.d.44-45;
- **materialele procedurii de executare, intentată în vederea executării** documentului executoriu nr.2-78 din 10.05.2007, emis de Judecătoria Dubăsari, expediate alăturate scrisorii executorului judecătoresc XXXXXXXXXXXX nr. 069-18 din 03.09.2014, și anume: scrisoarea de soție, semnată din numele Președintelui Judecătoriei Dubăsari XXXXXXXX, adresată Oficiului de executare Dubăsari, privind expedierea întru îndeplinire a încheierii din 10.05.2007, pe dosarul civil nr.2-78/07, după acțiunea lui XXXXXXXX și XXXXXXXX către XXXXXXXX privind casarea împrumutului și prejudiciului material; încheierea privind primirea documentului executoriu, intentarea procedurii de executare și ordarea termenului de executare benevolă din 18.05.2007, emisă de către executorul judecătoresc al Oficiului de Executare Dubăsari XXXXXXXX, în cadrul examinării încheierii Judecătoriei Dubăsari din 10.05.2007, pe dosarul civil nr.2-78/07, privind aplicarea sechestrului pe patrimoniul lui XXXXXXXX, prin care a fost primit spre executare documentul executoriu; încheierea privind asigurarea executării și sechestrarea bunurilor debitorului din 22.05.2007, emisă de către executorul judecătoresc al Oficiului de Executare Dubăsari XXXXXXXX, în cadrul examinării procedurii de executare nr.793, prin care a fost dispusă aplicarea sechestrului pe bunurile debitorului XXXXXXXX XXXXXXXX pct.2 și 3 fiind indicat că o copie a hotărârii urmează a fi înmânată Oficiului Cadastral Dubăsari, iar o copie de transmis lui XXXXXXXX; demersul Oficiului de Executare Dubăsari nr.1231 din 22.05.2007, adresat Ministerului Dezvoltării Informaționale ale Republiei Moldova, în care se solicită informația referitor la faptul dacă după XXXXXXXX Grigore a.n.1951, dom. s. Pîrîta, r-nul Dubăsari sunt înregistrate treva mijloace de transport, cu informarea că în cazul deținerii în proprietate a mijloacelor de transport, ele urmează a fi sechestrare, fiind interzisă înstrăinarea lor sub orice formă, totodată fiind solicitată informația dacă bunurile deținute constituie obiectul la careva contract de închiriere sau sunt sechestrare; demersul Oficiului de Executare Dubăsari nr.1232 din 22.05.2007, adresat Oficiului Cadastral Teritorial Dubăsari, în care se solicită informația referitor la bunurile imobile deținute cu drept de proprietate de XXXXXXXX XXXXXXXXX pe teritoriul r-lui Dubăsari; demersul Oficiului de Executare Dubăsari nr.1233 din 22.05.2007, adresat Inspectoratului Fiscal de Stat Dubăsari, prin care se solicită informația referitor la rechizitele bancare a lui XXXXXXXX XXXXXXXXX pe teritoriul r-lui Dubăsari; scrisoare de informare a spectoratului Fiscal de Stat Dubăsari nr. 02-53/877 din 28.05.2007, adresată Oficiului de Executare Dubăsari, prin care se comunică că S Dubăsari nu dispune de careva informație ce ține de rechizitele bancare a lui XXXXXXXX; scrisoare de informare a Oficiului Cadastral Teritorial Dubăsari din 18.06.2007, adresată Oficiului de Executare Dubăsari, prin care se comunică că XXXXXXXX Grigore a.n.1951, dom. s. Pîrîta, r-nul Dubăsari, are înregistrate la OCT Dubăsari cu drept de proprietate bunurile imobile și anume terenurile agricole cu suprafață de XXXXXXXX încheierea privind aplicarea sechestrului pe bunuri din 18.06.2007, emisă de către executorul judecătoresc al Oficiului de Executare Dubăsari XXXXXXXX, în cadrul examinării procedurii de executare nr.793, prin care a fost dispusă aplicarea sechestrului pe bunurile debitorului XXXXXXXX XXXXXXXX, fiind interzisă OCT Dubăsari efectuarea modificărilor în registru și admiterea înstrăinării bunurilor sechestrare; încheierea privind încetarea procedurii de executare din 18.06.2007, emisă de către executorul judecătoresc al Oficiului de Executare Dubăsari XXXXXXXX, prin care a fost dispusă încetarea procedurii de executare nr.793 din 18.05.2007, privind executarea documentului executoriu nr.2-78 din 10.05.2007 despre punerea sechestrului pe bunurile imobile a debitorului XXXXXXXX (Vol. I, f.d.48-60);
- **încheierile privind restituirea documentului executoriu nr.066-43R (066-15/10)** și nr.066-44R (066-16/10), eliberate de executorului judecătoresc XXXXXXXX, prin care se stabilește că debitorul XXXXXXXX nu deține bunuri sau surse financiare ce pot fi urmărite, în ceea ce privește stingerii datorilor stabilite prin titlurile executorii nr.2-4/08 din 29.12.2008, emise de Judecătoria Dubăsari (Vol. I, f.d.67- 68);

- copiile dosarelor cadastrale cu nr.3842302345, 3842202061, 3842208306 și 3842101012, eliberate de O.C.T. Dubăsari (Vol. I, 1.76-148);

- ordonanța din 26.01.2015 de recunoaștere a copiilor dosarelor cadastrale în calitate de documente și anexare la materialele cauzei nr.2014128016 (Vol. I, f.d.149);

- copia încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2015 de admitere a cererii lui XXXXXXXX de tragere a apelului împotriva sentinței Judecătoriei Dubăsari din 12 martie 2015 (Vol. II, f.d.147).

Apărarea, în susținerea nevinovăției inculpatului XXXXXXXX, pe lângă materialele de probă anexate la cauza penală a mai invocat următoarele mijloace de probă:

- *Declarațiile martorului XXXXXXXX date în ședința judiciară /declarații verificate în instanță de apel/ prin care a declarat că, pe XXXXXXXX îl cunoaște, rude nu sunt, dar sunt în relații de serviciu. Cunoaște că XXXXXXXX a ocupat funcția de șef al poliției criminale în ianuarie 2008 era șeful DSO a MAI, în subordinea lui fiind și serviciile descentralizate. XXXXXXXX a fost înaintat la funcția de vice comisar clusiv și la propunerea lui. De obicei se ducea o convorbire, se studiau rezultatele în lucru, inclusiv situația cu privire la descoperirea fracțiunilor grave și deosebit de grave, se colabora cu comisarul, comisiariul pregătea documentele necesare. Se realiza procesul de vizare, după aceea se prezintau documentele și proiectul de ordin a Ministrului. De regulă procesul derula în ziua de joi, când candidații au invitați la Ministrul pentru a primi confirmarea. Ordinele erau semnate în fiecare vineri. Luni la ședința operativă mergeau conducătorii de mură și prezintau ordinul șefului IP Dubăsari pentru a fi citit. Prezentarea la Ministrul se facea joi. Persoana se prezenta la departament în ursul zilei, mergea fie șeful, fie adjuncțul care reprezenta instituția. Din teritoriu venea persoana împreună cu vice comisarul pe cadre. Candidații se prezintau pe parcursul zilei, în jurul orelor 9:00 la departament. Deseori din anticameră erau sunați și le spuneau ora când trebuia să se prezinte. Unii candidații se pregăteau, prezintau teste pe care le susțineau. Ei aveau acces la toate bazele de date, prin care răsficau candidații. Erau cazuri când li se refuzau. Nu ține minte data numirii în funcție a lui XXXXXXXX, dar dumnealui s-a prezentat mineață și, undeva pe la masă acesta deja era enervat, spunând că dacă nu-1 primesc o să plece la serviciu. În acea zi s-a amânat de două săptămâni întâlnirea cu Ministrul. Întâlnirea a durat undeva vreo 5-10 minute, era deja aproape de sfârșitul zilei, undeva pe la 16:00-17:00. L-a licitat pe XXXXXXXX și i-a spus să prezinte dosarul, apoi i-a spus vice comisarului pe cadre să meargă la direcția resurse umane pentru a prezenta dosarul. Ei deja vineri contrasemnau proiectul de ordin de numire în funcție. Ordinul a fost semnat vineri. Joi XXXXXXXX a fost la rezentare, iar vineri a fost semnat ordinul. În ziua de joi XXXXXXXX s-a prezentat undeva pe la ora 09:00;*

- *Declarațiile martorului XXXXXXXX XXXXX date în ședința judiciară/declarații verificate în instanță de apel/ prin care a declarat că, pe XXXXXXXX îl cunoaște, rude nu sunt, sunt în relații normale. Din a.2006 până în a.2008 a activat în funcția de vice-comisar pe cadre la IP Dubăsari. Fiind în obligațiunile lui de serviciu, a asistat la procedura de prezintare în fața Ministrului a lui XXXXXXXX. Procedura de rezentare în fața Ministrului era următoarea: la indicația comisarului cadrele perfectau materialele de prezintare pentru numirea în funcție, apă ce materialele erau contrasemnate de către comisar, împreună cu candidatul, plecau la serviciul de resort din cadrul ministerului. În următorul lui XXXXXXXX s-a procedat la fel. Data cu certitudine nu o ține minte, însă prezintările se făceau în zilele de miercuri, joi, iar vineri se tocmea ordinul. În ce-1 privește pe XXXXXXXX, posibil că era o zi de joi, fiindcă în cazul funcțiilor superioare trebuia să se prezinte la șeful serviciului respectiv. Nu ține minte să fi fost vreodată miercurea prezintare pentru funcții superioare. Ține minte că a plecat împreună cu XXXXXXXX la minister dimineață. Nu ține minte cu ce automobil au plecat la minister, dar șofer era XXXXXXXX. Posibil că au plecat undeva pe orele 7:00-7:20. La Chișinău au ajuns undeva peste 30-40 de minute după ce s-au pornit. La Chișinău s-au aflat practic toată ziua. În acea zi el a reușit să plece la minister, să facă proiectul de ordin, de aceia a stat practic toată ziua la lucru, până pe la orele 17:00. El împreună cu XXXXXXXX au mers la DSO, apoi XXXXXXXX împreună cu XXXXXXXX au plecat la minister pentru prezintare, iar el a rămas să aștepte la DSO. În următorul său întors cu materialele semnate și după aceasta au plecat la minister ca să facă proiectul de ordin și să prezinte materialele, iar XXXXXXXX 1-a așteptat pe dânsul. Nu știe dacă XXXXXXXX a avut întrevedere cu Ministrul însă în prezintare era ultima semnătură a acestuia. În următorul său întors pe la orele 19:00 apoi el a plecat cu treburi personale. Nu cunoaște, în perioada cât a activat, cine a executorul judecătoresc, fiindcă nu a avut tangență;*

- *Declarațiile martorului XXXXXXXX date în ședința judiciară/declarații verificate în instanță de apel/ prin care a declarat că, pe XXXXXXXX îl cunoaște, rude nu sunt, erau în relații de serviciu. Nu ține minte data, dar undeva pe la sfârșitul lunii februarie 2008, seara a fost invitat de către XXXXXXXX XXXXXXXX și a fost întrebat dacă este liber pentru a doua zi. El i-a comunicat că este liber și a doua zi, pe la orele 20:00, a mers în s. Coșnița și 1-a luat pe d-1 Gîncu și după aceea a trecut cu automobilul personal acasă pe la XXXXXXXX, în s. Pîrîta, și împreună au plecat la Chișinău la DSO. XXXXXXXX și XXXXXXXX au intrat în sediu, iar el a rămas în automobil. În acea zi a stat acolo până în școală seara, după ce s-au eliberat au plecat acasă. Undeva în jurul orei 08:00, deja erau la Chișinău, ceea ce înseamnă că ei nu au trecut în s. Ustia și nici seara, când au revenit de la Chișinău, nu au trecut prin s. Ustia. D-1 Gîncu și d-1 XXXXXXXX toată ziua au fost cu dânsul, erau în sediu, dar el în automobil și în timpul zilei respective el cu d-1 XXXXXXXX nu au venit în s. Ustia.*

Colegiul Penal analizând probele prezentate de către partea acuzării în ședința de judecată, consideră că instanța de fond a stabilit corectă situația de fapt, constatănd necesitatea achitării inculpatului XXXXXXXX învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 al. (2) lit. c) od penal, deși a indicat eronat temeiul achitării.

Colegiul Penal refișează că, prin rechizitoriu XXXXXXXX se învinuiește de faptul că, deținând în baza ordinului nr.309-EF din 30.09.2004 al Ministerului Afacerilor Interne, funcția de șef al Secției poliție criminală al CPR Dubăsari, adică fiind persoană publică, a omis infracțiunea de abuz de serviciu, în următoarele circumstanțe: La 28 februarie 2008, șeful Secției poliție criminală al CPR Dubăsari XXXXXXXX XXXXXXXX, acționând în interes personal, l-a determinat pe XXXXXXXX, care la acel moment exercita funcția de executor decătoresc al Biroului de Executare Dubăsari, să falsifice scrisoarea nr.556 din 28.02.2008, adresată Organului Cadastral Teritorial Dubăsari, filiala I.S. „Cadastru”, prin care s-a dispus ilegal anularea sechestrului aplicat la 22.05.2007 în baza încheierii executorului decătoresc nr.1234 și respectiv la 18.06.2007 în baza încheierii executorului judecătoresc nr.1597 asupra bunurilor imobile cu numerele identificatoriale: XXXXXXXX, ce aparțineau debitorului XXXXXXXX în conformitate cu încheierea din 10.05.2007, emisă de către Judecătorie Dubăsari în cadrul dosarului civil nr.2-78/07, fapt ce a determinat înstrăinarea ulterioară a bunurilor sechestrante de către debitor, și iposibilitatea executării documentului executoriu nr. 2-4/08 din 29.12.2008, prin ce a cauzat părților vătămate XXXXXXXX și XXXXXXXX, ce erau la acel moment calitatea de creditori în cadrul cauzei civile vizate. În care a fost dispus aplicarea sechestrului, un prejudiciu material în valoare de 10195 dolari USD.

Colegiul Penal, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, probelor cercetate și implementate în instanța de apel, probelor materiale din dosar, consideră că, instanța de fond a constatat în mod justificat faptul că, executorul nu a adus probe pertinente, utile, concludente și veridice care ar demonstra vinovăția inculpatului XXXXXXXX în comiterea infracțiunii incriminate, însă a indicat eronat temeiul de achitare a inculpatului. Mai mult ca atât în partea descriptivă a sentinței, instanța de fond indică motiv de achitare a inculpatului XXXXXXXX "fapta nu a fost comisă de inculpat" ca ulterior în partea dispozitivă "din lipsa în

ținute lui a semnelor componenței de infracțiune".

Astfel, instanța de fond a indicat drept temei de achitare a inculpatului faptul lipsei în acțiunile lui a semnelor componenței de infracțiune, timp ce XXXXXXXX, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (2) lit. c) Cod penal al Republicii Moldova, urma să fie elibitat pe motiv că, nu s-a constatat existența faptei incriminate.

În acest sens, Colegiul Penal reține că, potrivit doctrinei, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art. 327 Cod penal îl exprimă relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, care presupune îndeplinirea obligațiilor de serviciu în mod corect, fără abuzuri, cu respectarea intereselor publice, precum și a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și ale celor juridice.

Obiectul material al infracțiunii de abuz de putere sau abuz de serviciu îl reprezintă sau îl poate reprezenta corpul persoanei sau măsurile mobile ori imobile.

Persoana fizică sau juridică, ale cărei drepturi sau interese ocrotite de lege suferă daune în proporții considerabile, este **victima** infracțiunii prevăzute la art. 327 CP RM.

Latura obiectivă a infracțiunii examineate include următoarele trei semne: 1) fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea sau în acțiunea de folosire a situației de serviciu; 2) urmările prejudiciabile, și anume - daunele în proporții considerabile cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și măurile prejudiciabile.

Prin noțiunea "folosirea situației de serviciu" se înțelege săvârșirea unor acțiuni sau inacțiuni care decurg din atribuțiile de serviciu ale făptuitorului și care sunt în limitele competenței sale de serviciu.

Nu cade sub incidența noțiunii "folosirea situației de serviciu" folosirea relațiilor de rudenie, de afinitate sau de amicitie,uncii când acestea nu au legătură cu funcție ocupată.

"XXXXXXXXXX" lang="XXXXXXXXXX">Infracțiunea specificată la art. 327 Cod penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul rvenirii daunelor în proporții considerabile aduse intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice. Conform alin. (2) art. 6 CP RM, în cazul prejudiciului drepturilor și intereselor ocrotite de lege, caracterul considerabil al daunelor cauzate se stabilește luându-se în considerație gradullezării și libertăților fundamentale ale omului.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 327 Cod penal se caracterizează prin intenție directă sau indirectă. Motivul infracțiunii examineate are un caracter special. După caz, acesta se exprimă în: 1) interesul material; 2) alte interese personale.

Subiectul infracțiunii de abuz de putere sau abuz de serviciu este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a încărcat de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană cu funcție de răspundere.

Săvârșește abuzul de serviciu persoana cu funcție de răspundere care, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, exercită acțiuni administrative de dispoziție sau acțiuni de ordin organizatorico-economic.

Potrivit fișei postului prezentată la dosar, f.d. 209-213, vol. 1, XXXXXXXX XXXXXXXX la 28 februarie 2008, ocupă funcția de șef al secției poliție criminală al CPR Dubăsari, având anumite competențe în cadrul instituției enunțate, însă niciodată nu are în subordine executorii de către.

În același context este de menționat și faptul că, potrivit art. 7 din Cod de executare al RM, în executarea documentelor executorii, executorul judecătoresc este independent și se supune numai legii.

Orice imixtiune în activitatea de executare a documentelor executorii este inadmisibilă și atrage răspunderea prevăzută de lege.

Cerințele executorului judecătoresc înaintate în modul stabilit de prezentul cod și de alte acte normative sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, persoanele juridice, persoanele cu funcție de răspundere și persoanele fizice.

Colegiul Penal, analizând probatorul prezentat în coraport cu materialele cauzei penale, ajunge la concluzia certă că, nu s-a constatat existența faptei incriminate.

În ședința de judecată nu au fost administrate probe care ar demonstra săvârșirea faptei incriminate, or potrivit declarățiilor **mărtorului XXXXXXXX** care a menționat că în februarie 2008 era șeful DSO a MAI, în subordinea lui fiind și serviciile descentralizate. XXXXXXXX a fost ales la funcția de vice comisar inclusiv și la propunerea lui. De obicei se ducea o convorbire, se studiau rezultatele în lucru, inclusiv situația cu privire la descoperirea infracțiunilor grave și deosebit de grave, se colabora cu comisarul, comisiariatul pregătea documentele necesare. Se realiza procesul de avizare, după aceea se prezintau documentele și proiectul de ordin a Ministrului. De regulă procesul derulă în ziua de joi, când candidații erau invitați la Minister pentru a primi confirmarea. Ordinele erau semnate în fiecare vineri. Luni la ședință operativă mergeau conducătorii de ramură și prezintau ordinul șefului IP Dubăsari pentru a fi citit. Prezentarea la Minister se făcea joi. Joi XXXXXXXX a fost la prezentare, iar vineri a fost semnat ordinul. În ziua de joi XXXXXXXX s-a prezentat undeva pe la ora 09:00; **mărtorului XXXXXXXX** care a declarat că a declarat că, data cu certitudine nu o ține minte, însă prezentările se făceau în zilele de miercuri, joi, iar vineri se întocmeau dinul. În ce-1 privește pe XXXXXXXX, posibil că era o zi de joi, fiindcă în cazul funcțiilor superioare trebuia să se prezinte la șeful serviciului respectiv. Nu ține minte să fi fost vreodată miercurea prezentare pentru funcții superioare. Ține minte că a plecat împreună cu XXXXXXXX la minister dimineață. Posibil că au plecat undeva pe la orele 7:00-7:20. La Chișinău au ajuns undeva peste 30-40 de minute după ce s-au întors. La Chișinău s-au aflat practic toată ziua. În acea zi el a reușit să plece la minister, să facă proiectul de ordin, de aceia a stat practic ată ziua la lucru, până pe la orele 17:00. Din or. Chișinău în s. Coșnița s-au întors pe la orele 19:00 apoi el a plecat cu treburi personale. Ucunoaște, în perioada cât a activat, cine era executorul judecătoresc, fiindcă nu a avut tangență; **mărtorului XXXXXXXX** care a declarat că pe la sfârșitul lunii februarie 2008, seara a fost sunat de către XXXXXXXX XXXXXXXX și a fost întrebăt dacă este liber pentru a doua zi. El i-a comunicat că este liber și a doua zi, pe la orele 7:00, a mers în s. Coșnița și l-a luat pe d-1 Gîncu și după aceea a trecut cu automobilul personal acasă pe la XXXXXXXX, în s. Pîrîta, și împreună au plecat la Chișinău la DSO. Undeva în jurul orei 08:00, deja erau la Chișinău, țea ce înseamnă că ei nu au trecut prin s. Ustia și nici seara, când au revenit de la Chișinău, nu au trecut prin s. Ustia. D-1 Gîncu și d-1 XXXXXXXX toată ziua au fost cu dânsul, ei erau în sediu, dar el în automobil și în timpul zilei respective el cu d-1 XXXXXXXX nu au venit în s. stia.

La baza acuzării date stau declarățiile lui XXXXXXXX potrivit cărora, într-o dimineață, a fost rugat de către XXXXXXXX să ridice sechestrul și pe niște bunuri aparținând lui XXXXXXXX. Din căte ține minte, rugămîntea a avut loc în aceeași zi în care a întocmit demersul în adresa ficiului Cadastral Teritorial Dubăsari și, potrivit materialelor acumulate, aceasta să ar fi produs pe 28.02.2008 (Vol.I, f.d.10). Fiind ascultat în ședința de judecată, atât la prima audiere, cât și la cea suplimentară, XXXXXXXX a declarat cu certitudine că rugămîntea a fost în aceeași zi în care a fost întocmită scrisoarea. În același timp, potrivit materialelor acumulate la fază de urmărire penală, la data de XXXXXXXXX a fost emis ordin de numire lui XXXXXXXX în funcție de comisar-adjunct pentru lucru operativ la CPR Dubăsari (Vol.I, f.d.65) iar 29 februarie 2008 fiind o zi de vineri.

Colegiul penal consideră că, instanța de fond legal și intemeiată a reținut că XXXXXXXX, fiind o persoană cu funcție de răspundere, contrarie obligațiilor de serviciu și în detrimentul drepturilor și intereselor lui XXXXXXXX și XXXXXXXX, a comis o faptă penală, în privința lui fiind lansată o ordonanță de închidere a urmăririi penale pe motiv de expirare a termenului de prescriere de atragere la răspundere penală.

xxxxxx, XXXXXXXX și XXXXXXXX sunt actuali sau foști ofițeri de poliție, inclusiv și de rang înalt (XXXXXXXX și XXXXXXXX), adică, la fel, și persoane cu funcție de răspundere sau mai nou persoane publice, cărora statul le-a încredințat diverse împuterniciri, inclusiv și de protecție a drepturilor și libertăților cetățenilor, și care, prin activitatea lor n-au oferit careva temeiuri pentru a pune sub semnul întrebării corectitudinea acțiunilor sale.

La fel, Colegiul penal constată că potrivit rechizitorului la cauza penală nr.2013130066 XXXXXXXX a fost învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.251 și art.361 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal și nu de comiterea infracțiunii de instigare la abuz de serviciu (vol.I, f.d.36-41). La fel, potrivit aceluiași rechizitoriu, XXXXXXXX nu făcuse careva declarații precum că 1-ar fi rugat pe XXXXXXXX ca să-1 ute să ridice sechestrul de pe terenurile sale. Astfel, XXXXXXXX fiind condamnat pentru înstrăinarea unor bunuri sechestrante și utilizarea lor documente false nicidecum din aceasta nu reiese că anume XXXXXXXX și-ar fi adus aportul la apariția acestor documente false.

Colegiul Penal conchide că instanța de fond a ajuns la concluzia corectă că, inculpatul XXXXXXXX urmează a fi achitat de sub învinuirea lăsată, însă a indicat eronat temeiul achitării, or, inculpatul urmează a fi achitat nu din lipsă în acțiunile lui a semnelor componente de fracțiune, ci pentru că nu s-a constatat existența faptei incriminate.

De asemenea, se apreciază critic argumentul procurorului precum că instanța de fond a dat o apreciere greșită declarărilor lui XXXXXXXX celorlalte probe invocate, deoarece, în virtutea celor menționate anterior, prima instanță a statuat corect că toate dubiile în probarea vinuirii care nu pot fi înălțurate se interprează în favoarea inculpatului, iar sarcina de a prezenta probele revine acuzării.

Colegiul Penal menționează că potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi intemeiate pe presupunerি. Toate dubile în probarea învinuirii care nu pot fi înălțurate, în condițiile prezentului cod, se interprează în favoarea bănuitorului, învinuitului, inculpatului.*

Analizând circumstanțele cauzei, Colegiul Penal constată cert că, nu a fost probată existența faptei incriminate, iar conform normelor modului de procedură penală și practicii CEDO care prevede că, dacă din probele administrative în cauză nu rezultă existența faptei criminale, în favoarea acestuia operează principiul de drept „in dubio pro reo” se regăsește în art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care, în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatorului prin postulatul menționat.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiul unanimismului recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probației în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, îndată funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărîrea Capean contra Belgiei din 3 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și este obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărîre de achitare pronunțată de prima instanță, să prezinte în ședința de judecată lumiile probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesușinere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală zează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, în ședința instanței de apel, acuzatorul de stat n-a prezentat probe pertinente, concludente, veridice, convingătoare care ar fi demonstrat contestabil existența faptei incriminate inculpatului XXXXXXXX.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a admite din alte motive, inclusiv din oficiu apelul declarat de procuror, a casa și a pronunța o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care XXXXXXXX învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. 2 lit. c) Cod penal al Republicii Moldova, să fie achitat pe motiv că, nu s-a constatat existența faptei criminale.

În conformitate cu prevederile art. art. 409 al. (2), 415 alin. (1), pct. 2), art. 418-419 Cod de procedură penală al RM, Colegiul penal al urmării de Apel Chișinău –

D E C I D E:

Admite din alte motive, inclusiv din oficiu apelul procurorului în procuratura r-nul Dubăsari, Maxim Sârbu, declarat împotriva sentinței judecătoriei Dubăsari din 30 decembrie 2015, carează sentință contestată și pronunță o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează.

XXXXXXXX XXXXXXXX inculpat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. 2 lit. c) Cod penal al RM, se achită din motiv că nu s-a constatat existența faptei incriminate.

Decizia este executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs în Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei motivate stabilită pentru 10 octombrie 2017, ora 14.⁰⁰ min..

Președintele ședinței

Xenofon Ulianovschi

Judecători

Sergiu Furdui

Svetlana Balmuș